

عنوان مقاله:

اثربخشی روان درمانی وجودی به شیوه گروهی بر طرحواره های ناسازگار اولیه و رضایت از زندگی در معلمان مقطع ابتدایی شهرستان گنبدکاووس

محل انتشار:

سومین همایش ملی راهکارهای دستیابی به توسعه پایدار در علوم تربیتی و روانشناسی ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

بهمن صالحی - کارشناسی ارشد رشته مشاوره و راهنمایی

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی روان درمانی وجودی به شیوه گروهی بر طرحواره های ناسازگار اولیه و رضایت از زندگی در معلمان مقطع ابتدایی شهرستان گنبدکاووس انجام شد. جامعه آماری شامل کلیه معلمان متاهل این شهر در سال تحصیلی 96-97 بود. روش نمونه گیری بصورت طبقه ای تصادفی و حجم نمونه 30 نفر (15 نفر آزمایش و 15 نفر گواه) بوده است. ابزار پژوهش پرسشنامه طرح واره ها یانگ (1994) و پرسشنامه رضایت از زندگی داینر و همکاران (1985) بود. در ابتدا بر روی هر دو گروه پرسشنامه ها اجرا شد و بعد به گروه آزمایش 8 جلسه روان درمانی وجودی به شیوه گروهی را تجربه کردند و پس از پایان جلسه از هر دو گروه دوباره پرسشنامه ها اجرا شد. تجزیه تحلیل داده با استفاده از آزمون تحلیل کوواریانس انجام گرفت. نتایج نشان می دهد که پس از تعدیل نمرات پیش آزمون، عامل بین آزمودنی های گروه (روان درمانی وجودی گروهی) بر نمرات کل و همه طرحواره های ناسازگار اولیه به جز طرحواره های رهاشدگی / بی ثباتی و اطاعت اثر معنی داری دارد ($P < 0/05$) و همچنین پس از تعدیل نمرات پیش آزمون، عامل بین آزمودنیهای گروه (روان درمانی وجودی گروهی) بر نمرات رضایت اثر معنی داری دارد ($P < 0/05$) میتوان نتیجه گرفت که روان درمانی وجودی در بهبود طرحواره های ناسازگار اولیه و رضایت از زندگی معلمان موثر است.

کلمات کلیدی:

روان درمانی وجودی، طرحواره های ناسازگاری اولیه، رضایت از زندگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/926485>

